

**HRVATSKI OLIMPIJSKI ODBOR
VIJEĆE SPORTSKE ARBITRAŽE
I. STALNO VIJEĆE**

Broj predmeta: 1/21 – VSA

RJEŠENJE

**POVODOM ZAHTJEVA ZA IZVANREDNO PREISPITIVANJE ODLUKA TIJELA SPORTSKE
UDRUGE PROTIV KOJIH SU ISCRPLJENA ILI NE POSTOJE DRUGA SREDSTVA PRAVNE
ZAŠTITE**

Podnositelj zahtjeva:

STK Stolnoteniski centar Ronald Ređep (OIB:04303962225) iz Varaždina, Braće Radića 6 kojeg zastupa punomoćnik Nenad Mušić, odvjetnik u Zagrebu

Odluke protiv koje se zahtjev podnosi:

Odluka Izvršnog odbora Hrvatskog stolnoteniskog saveza od 20. studenoga 2020.

Odluka Izvršnog odbora Hrvatskog stolnoteniskog saveza od 30. studenoga 2020.

Zagreb, 8. lipnja 2021 godine

Vijeće Sportske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora – I. Stalno vijeće u sastavu mr.sc. Dražen Jakovina, dipl. iur. predsjednik vijeća, prof. dr. sc. Igor Gliha, dipl. iur. i Janjko Grlić, dipl. iur., članovi vijeća odlučujući o zahtjevu podnositelja STK Stolnoteniskog centra Ronald Ređep (OIB:04303962225) iz Varaždina, Braće Radića 6 kojeg zastupa punomoćnik Nenad Mušić, odvjetnik u Zagrebu za izvanredno preispitivanje Odluke Izvršnog odbora Hrvatskog stolnoteniskog saveza od 20. studenoga 2020. i Odluke Izvršnog odbora Hrvatskog stolnoteniskog saveza od 30. studenoga 2020., na sjednici vijeća održanoj 8. lipnja 2021. godine,

r i j e š i l o j e

I. Prihvaća se zahtjev podnositelja STK Stolnoteniskog centra Ronald Ređep i ukida Odluka Izvršnog odbora Hrvatskog stolnoteniskog saveza od 20. studenoga 2020. te se predmet vraća istom tijelu na ponovni postupak i odlučivanje.

II. Odbija se zahtjev podnositelja STK Stolnoteniskog centra Ronald Ređep i potvrđuje Odluka Izvršnog odbora Hrvatskog stolnoteniskog saveza od 30. studenoga 2020.

III. Nalaže se Hrvatskom stolnoteniskom savezu naknaditi STK Stolnoteniskom klubu Ronald Ređep troškove ovoga postupka u iznosu od 4.000,00 kuna u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom Odlukom Izvršnog odbora Hrvatskog stolnoteniskog saveza (dalje u tekstu: IOHSTS) od 20. studenoga 2020. (dalje u tekstu: Odluka od 20. studenoga 2020) odbijen je kao neosnovan zahtjev STK Stolnoteniskog centra Ronald Ređep (dalje u tekstu: podnositelj) za poništenjem HEP Superlige za muškarce u sezoni 2020/2021 i juniorskog i kadetskog prvenstva za žene u sezoni 2019/2020.

Pobijanom Odlukom IOHSTS-a od 30. studenoga 2020. (dalje u tekstu: Odluka od 30. studenoga 2020) odbijeni su kao neosnovani zahtjevi podnositelja za poništenjem, podredno prekidom HEP Superlige i 1. Hrvatske lige za muškarce i žene u sezoni 2020/2021.

Navedene odluke Podnositelj pobija zahtjevom, dopunjenim podneskom od 25. siječnja 2021., za izvanredno preispitivanje odluke zbog bitne povrede postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže prihvatiti zahtjev i osporene odluke preinačiti i prihvatiti njegove zahtjeve, odnosno podredno ih poništiti.

U bitnome podnositelj ukazuje na počinjenje bitnih povreda odredaba postupka koje se odnose na povredu odredaba o dostavi, pogrešnu uputu o pravnom lijeku, nezakonitost uvoda odluka te nezakonito obrazloženje odluka. Poziva se i na pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešno primijenjeno materijalno pravo detaljno i opsežno navedeno posebno za Odluku od 20. prosinca 2020. i posebno za Odluku od 30. prosinca 2020. O svim takvim navodima će detaljno biti odgovoreno u daljnjem tekstu obrazloženja.

U odgovoru na zahtjev Hrvatski stolnoteniski savez (dalje u tekstu: HSTS), kojeg u ovom postupku zastupa punomoćnik Domagoj Cik, odvjetnik u Zagrebu, prvenstveno predlaže da Vijeće sportske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora (dalje u tekstu: Vijeće) o zahtjevu odluči u punom sastavu. Prigovara nadležnosti Vijeća za odlučivanje povodom zahtjeva za prekid, podredno poništaj sezone 2020/2021 jer da je to u nadležnosti Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske (dalje u tekstu: Stožer). Predlaže postupke razdvojiti. Nadalje u bitnome osporava navode iz zahtjeva podnositelja pojedinačno i vrlo detaljno.

Podnositelj i HSTS su tijekom postupka pred Vijećem upućivali niz podnesaka kojim su se osvrtni na navode druge strane te dostavljali dokumentaciju. Na dostavu određene dokumentacije pozivani su i Zaključcima Vijeća. Sve te navode i dokaze, koji su po ocjeni Vijeća bili potrebni za odlučivanje, ovo je Vijeće uzelo u obzir pri odlučivanju o zahtjevu. Pri tome je Vijeće u nekoliko navrata vršilo uvid i na službenu internetsku stranicu HSTS-a radi provjere određenih navoda. Tako je stranica posjećena 25. svibnja 2021., 1. lipnja 2021. i 8. lipnja 2021., odnosno tijekom ročišta koja su prethodila donošenju odluke na sjednici od 8. lipnja 2021.

Zahtjev za izvanredno preispitivanje Odluke od 20. studenoga 2020. i Odluke od 30. studenoga 2020. je pravovremen, dopušten i djelomično osnovan.

Prije svega Vijeće ukazuje na to da je pri odlučivanju uvažavalo doista tešku situaciju koja je u svim segmentima društva u cijelom svijetu, pa tako i u području sporta, izazvala i još uvijek izaziva pandemija bolesti Covid-19. U takvoj situaciji se neka općeprihvaćena društvena i sportska načela koja bi se trebala uvažavati suzuju u većem ili manjem opsegu, ovisno o nužnosti primjene nekih mjera radi suzbijanja pandemije. Zbog toga su u Republici Hrvatskoj bili pokrenuti ustavnosudski postupci pa je o primjeni i zakonitosti poduzimanja određenih mjera, ovlasti na njihovo poduzimanje i njihovom domašaju i učinku u odnosu na takva načela svoje mišljenje i odluku donio Ustavni sud Republike Hrvatske. Dakako, to ne znači da bi se takvu situaciju u bilo kojem slučaju moglo zlorabiti na štetu pojedinca ili, u konkretnom slučaju, sportske udruge ili sportskog saveza te bilo kojeg drugog sudionika u sportskim natjecanjima.

Nadalje Vijeće ukazuje da se prijedlozi odnose na poništenje prvenstava, odnosno prekid prvenstva. Aktima HSTS-a nisu predviđeni razlozi za takve mjere, kao što je to inače rijetko primjetno i u aktima drugih sportskih saveza, pa je razloge, dakako pod pretpostavkom da postoje, valjalo cijeniti u razmjernosti moguće povrede i njenog utjecaja na regularnost određenog natjecanja s posljedicama koje takve mjere mogu proizvesti za sve sudionike određenog natjecanja i sve sportaše koji su u njima sudjelovali. Naime, prema odredbi čl. 2. st. 2. Zakona o sportu („Narodne novine“ br. 71/06, 150/08, 124/10, 124/11, 86/12, 94/13, 85/15, 19/16, 98/19, 47/20, 77/20 i 133/20, dalje: ZS) sportske djelatnosti su djelatnosti od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku pa je pri odlučivanju valjalo polaziti i od te činjenice i domašaja i značenja navedene odredbe.

Tijekom ovoga postupka posebice je bio općenito sporan način komunikacije između HSTS-a i svojih članova, pa tako i podnositelja, u odnosu na saznanja o donošenju i postojanju određenog akta ili propisa HSTS-a i njegovom sadržaju. Primjetno je da HSTS takve sadržaje objavljuje na svojoj internetskoj stranici dajući na taj način mogućnost da se članovi saveza s istima upoznaju. HSTS očito nema svoj glasnik, kao što to imaju neki drugi savezi (primjerice Hrvatski nogometni savez). Međutim, u svojem Statutu ima ugrađene odredbe o javnosti rada (čl. 78. Statuta) koje uključuju i izdavanje Glasila. No, neovisno o

tome internetska stranica može poslužiti kao određeni način oglašavanja. To dakako pod uvjetom da svi bitni dokumenti i njihov sadržaj budu doista i objavljeni. U današnjem svijetu naglašene elektroničke komunikacije takav je način oglašavanja izuzetno primjetan, a koristi se i u većini drugih sportskih saveza u Republici Hrvatskoj. Time je po mišljenju Vijeća zadovoljeno načelo javnosti iz čl. 7. Zakona o udrugama („Narodne novine“ br. 74/14, 70/17 i 98/19, dalje: ZU). Pri tome podnositelju valja ukazati da se u tim slučajevima ne radi o osobnoj dostavi, jer ista u odnosu na akte saveza nije potrebna. Dakako, pravo je svakog člana saveza na isticanje zahtjeva za poštivanjem načela javnosti rada saveza i time i njegov unutarnji nadzor jer ZU propisuje i posljedice suprotnog postupanja udruge (čl. 42. ZU-a). Međutim, kako je već ranije naglašeno Vijeće u takva pitanja u konkretnom slučaju nije ovlašteno ulaziti. No, samo načelno valja istaknuti da zahtjev za javnost rada udruge od strane njezinih članova pretpostavlja i stanovitu obvezu, više u vidu mogućnosti, članova da se takvim zahtjevom koriste.

Točno jest da Vijeće može davati pravna mišljenja u punom sastavu samo u slučajevima kada se radi o pitanju od posebnog interesa za razvoj sporta ili kada postoje druge posebno važne okolnosti (čl. 23. Pravilnika o postupku pred Vijećem sportske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora, „Narodne novine“ br. 11/15, 57/15 i 4/16, dalje: Pravilnik). Kako se u konkretnom slučaju po ocjeni Vijeća o tome ne radi, tako nije prihvaćen prijedlog HSTS-a da Vijeće odlučuje u punom sastavu.

Netočan je navod HSTS-a da bi za odlučivanje o zahtjevu bio nadležan Stožer. To ne proizlazi niti iz jednog zakonskog akta, a niti iz odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske. Stoga takav prigovor nije prihvaćen.

Nije prihvaćen niti prijedlog HSTS-a za razdvajanjem postupka. To iz razloga što po ocjeni Vijeća tako nešto ne bi bilo svrsishodno i ekonomično, a prouzročilo bi i dodatne, nepotrebne i financijski nepovoljne posljedice te bi općenito povisilo troškove ovoga postupka na štetu one strane koja u postupku ne uspije.

U odnosu na bitne povrede odredaba postupka:

Podnositelj kao prvu povredu ističe povredu odredbi o osobnoj dostavi. U konkretnom se slučaju na postupanje HSTS-a kao udruge primjenjuju na odgovarajući način odredbe Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ br. 47/09, dalje ZUP) koje takvu dostavu predviđaju. Međutim, povreda odredaba o osobnoj dostavi u konkretnom slučaju nije rezultirala posljedicom koja bi se ogledala u tome da zbog pogrešne dostave podnositelj nije na vrijeme podnio zahtjev i time izgubio pravo na podnošenje pravnog sredstva. Upravo suprotno, podnositelj je zahtjev podnio na vrijeme, detaljno i opširno je pobijao obje odluke u njihovom sadržaju, pa takva pogrešna dostava, sama po sebi, ne može biti od utjecaja na pravilnost i zakonitost odluke. Odluka Vijeća na koju se podnositelj poziva u prilog svojih navoda polazi od bitno drugačije činjenične i pravne situacije.

U odnosu na pogrešnu uputu o pravnom lijeku podnositelju valja uglavnom odgovoriti kao i u odnosu na pitanje dostave. Točno je da je pouka pogrešna, ali to vremenski nije utjecalo na zahtjev podnositelja, jer ga je podnio na vrijeme, i time ne može biti, a niti jest od utjecaja na pravilnost i zakonitost odluke.

U odnosu na nezakonit uvod odluka podnositelju valja ukazati slijedeće. Iz čl. 98. st. 2. ZUP-a koji regulira sadržaj uvoda odluke nigdje ne proizlazi da bi u odluci trebali biti

naznačeni svi članovi kolegijalnog tijela koje je odlučivalo. Pozivanje podnositelja na čl. 338. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 – dalje: ZPP) je posve neosnovano jer se taj Zakon ne primjenjuje u upravnom postupku, već samo u postupku pred ovim Vijećem i to na odgovarajući način. Osim toga, za sastav kolektivnog tijela isključivo je odgovoran njegov predsjednik koji odluku i potpisuje. Stoga se takvi navodi ukazuju neosnovanim.

Ostali navodi podnositelja koji se odnose na obrazloženja odluka bit će raspravljeni u odnosu na svaku odluku zasebno.

U odnosu na Odluku od 20. studenoga 2020:

Odlukom od 20. studenoga 2020. IOHSTS-a je odbio podnositeljev zahtjev u bitnome zaključivši da je ovlašten donositi odluke temeljem čl. 61. st. 5. ZS-a pa da je tako elektronskim glasovanjem na sjednici od 4. rujna 2020. donio dokument Sustav pojedinačnih natjecanja do kraja 2020, a 3. studenog je donio HSTS-Covid-19 protokol za natjecanje u superligi i 1-HL. Nadalje se navodi da podnositelj nije oštećen time što je registracija stranih igrača trajala predugo jer da su u konačnici i registrirani upravo na temelju odluke IO koji je prihvatio žalbu podnositelja čime predmetne registracije ni na koji način nisu utjecale na rezultate podnositelja jer je dijelio prvo mjesto. Još se zaključuje da se odustajanje od nastupa stranih igrača za podnositelja nakon odluke IO ne može dovesti u uzročnu vezu s postupanjem registracijske komisije te da ga je o odustanku obavijestio podnositelj tek 2. studenoga 2020., odnosno nakon što je zadnji igrač registriran. U odnosu na nastup Dore Čosić se navodi da ima pravo nastupa za Hrvatsku jer je državljanka Republike Hrvatske te da joj je promjenama u sustavu natjecanja omogućen nastup za drugi klub na državnom prvenstvu.

Podnositelj tvrdi da u Odluci od 20. prosinca 2020. nije odgovoreno na sve navode iz njegovoga zahtjeva o kojem se odlučivalo. Tako pobraja navode na koje mu nije odgovoreno. Međutim, bez obzira na činjenicu da nije odgovoreno baš na sve navode podnositelja, nije ostvarena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer većina navoda nije bila od utjecaja na odluku. Tako navodi o kršenju propisa Hrvatskog olimpijskog odbora predstavljaju subjektivno viđenje podnositelja o radu HSTS bez konkretnog objektivnog utemeljenja i dokaza, dok neodržavanje skupštine nije niti može biti razlogom za poništenje natjecanja.

Međutim, činjenica jest da nije odgovoreno na bitan navod o postupovnoj i meritornoj nezakovitosti Pravilnika o registraciji od 7. veljače 2020. Time jest počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a. No, Vijeće je u odnosu na navode zahtjeva koristilo ovlaštenja iz čl. 373. a. ZPP-a. Naime, nedvojbeno je da je 7. veljače 2020. IO donio Pravilnik o registraciji. To ne spori niti sam podnositelj. No ono što podnositelj navodi jest da IO nije bio ovlašten donijeti takav pravilnik jer da u to vrijeme još nije bila na snazi odredba čl. 61. st. 5. ZS-a. U odnosu na takav navod podnositelju valja odgovoriti da Pravilnik o registraciji po svom sadržaju, domašaju i pravnoj naravi ne predstavlja akt o sustavu natjecanja. To je uostalom i istaknuto od strane HOO-a u odgovoru na upit podnositelja. I po ocjeni ovoga Vijeća radi se o statutarnom ovlaštenju iz čl. 48. Statuta HSTS-a. U odnosu pak na sadržaj istoga valja ukazati da je IOHSTS 29. rujna 2020. dao tumačenje spornih odredaba pravilnika koje se odnose na registraciju stranih igrača. Konačno, u svezi s time je i donio odluku kojom je u odnosu na registraciju prihvaćena žalba podnositelja i naloženo je igrače registrirati. Tumačenje je u ovaj spis dostavio HSTS, a

podnositelju je s obzirom na odluku IO-a bilo sasvim sigurno poznato njegovo postojanje i sadržaj. Stoga po ocjeni ovoga Vijeća samo zbog toga nije bilo potrebno intervenirati u pobijanu odluku i samo zbog toga nije nepravilna ili nezakonita.

Podnositelj poništenje prvenstva 1. lige traži iz razloga što su mu zbog postupka registracijske komisije od igranja odustali strani igrači čime da je pretrpio imovinski i neimovinsku štetu. Prije svega podnositelju valja ukazati da mogući nastanak štete nije niti može biti razlogom za poništenje prvenstva, već eventualno za podnošenje zahtjeva za njezinu naknadu. Osim toga, podnositelj u zahtjevu koji je dostavio ovom Vijeću nije dokazao da bi prije nego što je donesena odluka o registraciji igrači odustali upravo radi dužine trajanja registracije, kao što se to ispravno navodi u pobijanoj odluci koje obrazloženje u tom dijelu prihvaća i ovo Vijeće. Doduše, podnositelj tvrdi da ne postoji niti jedan dokaz da bi zadnji igrač bio registriran 8. listopada 2020., ali ne dostavlja dokaz o tome kada je doista zadnji igrač bio registriran. Naime, za registraciju podnositelj po prirodi stvari mora znati, ali svojim samo tvrdnjama ne dovodi u sumnju utvrđenje iz pobijane odluke. Stoga u takvoj činjeničnoj i pravnoj situaciji ovo Vijeće ne nalazi razlog za poništenje prvenstva.

Podnositelj u svom zahtjevu za poništenje prvenstva citira HSTS-Covid protocol za natjecanje u superligi 1. HL (dalje: Protokol) od 4. rujna 2020. i 8.10.2020 (dopuna). Dakle, poznat mu je njegov sadržaj. U zahtjevu za poništenjem prvenstva uopće ne problematizira način donošenja takvog Protokola, što čini tek u ovom zahtjevu. Prije svega valja mu, a u odnosu na to, ukazati da ne može tek u ovom zahtjevu isticati problematiku donošenja protokola kada to već nije učinio u zahtjevu kojim traži poništenje prvenstva. Naime, ova dva zahtjeva valja, glede razloga za poništenje, sagledavati u njihovoj međusobnoj povezanosti. Dakle, ne može podnositelj tek u ovom zahtjevu isticati kao razlog nešto o čemu u pobijanoj odluci nije niti odlučivano jer nije sadržano u zahtjevu za poništenjem.

Točno jest da Protokol sadrži u čl. 1. odredbu o potrebi boravka igrača u Republici Hrvatskoj te obvezu i odgovornost klubova da igrači zbog karantene trebaju u Republiku Hrvatsku doći na vrijeme. Ovu odredbu valja promatrati u svjetlu onoga što je već izneseno u obrazloženju ove odluke o razmjernosti ograničavanja određenih načela s obzirom na stanje nastalo pandemijom. Moguće jest da je zbog takve odredbe podnositelj imao problema s igranjem stranih registriranih igrača. Međutim, takve i slične mjere, koje su uostalom bile tegobne i u svim drugim segmentima društva na nacionalnoj i međunarodnoj razini te u svim segmentima sporta na istim razinama nije niti može biti razlogom za poništenje prvenstva. To tim više što su ostali članovi saveza (klubovi) pristali na takvu mjeru i što je ona zapravo i donesena da bi se, kako tako, uspio organizirati tijek prvenstva što jest cilj i svrha sporta. Uostalom, sličnim su mjerama i drugi savezi pokušavali ostvariti svrhu sporta kroz odvijanje natjecanja. Covid protokoli su, ovisno o mjerama Stožera, mijenjani pa su mjere iz Protokola ili ublažavane ili postrožene. To je jednostavno takva situacija u kojoj je potrebno postupati razmjerno interesima svih zajedno koji u sportu sudjeluju ne preferirajući bilo kakve interese saveza ili klubova.

Tvrdnja podnositelja o tome da u spisu nema dokaza o njegovom sudjelovanju na Zboru ligaša nije niti može biti od utjecaja na poništenje prvenstva.

Iz gornjega obrazloženja slijedi da ovo Vijeće u odnosu na te, po podnositelju istaknute, razloge nije našlo razloga za udovoljenje njegovom zahtjevu.

Međutim, podnositelj u zahtjevu ukazuje i na još jednu, po ocjeni ovoga Vijeća, bitnu okolnost i razlog. To je donošenje akta nazvanog Sustav pojedinačnih natjecanja do kraja 2020. U pobijanoj odluci se poziva na taj akt (nazivajući ga dokument) uz navod da je donesen 4. rujna 2020. od strane IOHSTS-a elektronskim glasovanjem.

Podnositelj na str. 6. svoga zahtjeva, između ostaloga, navodi da mu takav akt nije dan na uvid pa načelno osporava njegovu formalnu i materijalnopravnu valjanost. Time smatra da mu je povrijeđeno tzv. „pravo na jednakost oružja“ koje je zapravo uvriježeni termin za pravo na pravično suđenje i sudjelovanje u postupku i koje je kao takvo proklamirano Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i Ustavom Republike Hrvatske, a ugrađeno u niz nacionalnih zakona.

Prije svega valja ukazati da je IO takav akt ovlašten donijeti na temelju ovlasti iz čl. 61. st. 5. ZS-a. Može se prihvatiti i navod da je zbog pandemije donesen elektronskim glasovanjem. Međutim i osnovno ovo Vijeće takav akt nije moglo razmotriti, niti s formalnopravnog, a niti s materijalnopravnog aspekta, a time ga nije mogao razmotriti niti podnositelj. Prije svega valja ukazati da se pretragom internetske stranice takav akt nije mogao naći. Ono što se na takvim stranicama nalazi jest prijedlog sustava pojedinačnih natjecanja do kraja 2020. koji je objavljen 31. kolovoza 2020. i sustav pojedinačnih natjecanja do kraja 2020. koji je objavljen 28. kolovoza 2020. Ovo je vijeće Zaključkom pozvalo HSTS na dostavu takvog akta koji mu je i dostavljen i koji odgovara objavljenom. Međutim, u tom aktu na kraju stoji, valja citirati „Predsjednik NK HSTS-a Alen Ivančin“. Dakle, u nedostatku drugih dokaza bi proizlazilo da je takav akt donijela NK (vjerojatno natjecateljska komisija) HSTS.

Kako je ovo Vijeće već zauzelo stajalište o mogućnosti komunikacije između članova i saveza putem interneta, tako isto stajalište mora primijeniti i ovdje jer pri odlučivanju kriteriji moraju biti isti. Za razliku od HSTS Covid-protokola za koje je vijeće utvrdilo, primjenom istih kriterija, da je podnositelju bio poznat njegov sadržaj i otklonilo njegove prigovore i time i zahtjeve, ovdje to nije slučaj. Dakle, Vijeće sa sigurnošću, a s obzirom na navedeno, ne može zaključiti da je podnositelju bio poznat sadržaj, pa i postojanje akta koji je donio IOHSTS-a. Dakle, valja naglasiti donio IOHSTS-a jer iz objavljene i dostavljene dokumentacije to ne proizlazi, a na to se HSTS u svojim podnescima nije detaljnije očitovao osim tvrdnjom da je takav pravilnik donesen od strane ovlaštenika. Podnositelj je član saveza koji je nastupao u sportskim natjecanjima po nekim propisima, pa vjerojatno i po tom aktu. Međutim, Vijeće svoju odluku mora zasnovati na razini izvjesnosti o postojanju određene činjenice, a nikako ne na razini njezine vjerojatnosti. S formalnopravnog stajališta i uvažavajući načelo javnosti te prava na pravično suđenje takav je akt, ako već nije bio objavljen, morao biti dostavljen u postupku koji je prethodio donošenju pobijane odluke.

Ovo Vijeće se mora osvrnuti i na još nešto. U ranijem dijelu obrazloženja je istaknuto da se zahtjevi podnositelja (i onaj kojim traži poništenje i ovaj zahtjev) u odnosu na razloge trebaju sagledavati u ukupnosti i kod takvog stajališta i ostaje. Međutim, ovim, gore navedenim stajalištem, Vijeća ne odstupa od toga već zaključuje da nije izvjesno da bi podnositelju taj akt i njegov sadržaj te donositelj bio poznat, pa onda i zaključuje da ga logično u svom zahtjevu niti nije mogao navesti. Time Vijeće samo proklamira i uvažava općeprihvaćeno i konvencijsko načelo prava na pravično suđenje u širem smislu (kroz zadovoljenje načela javnosti objave akata) i u užem smislu (kroz ovaj postupak).

Pobijana je odluka u svom dijelu utemeljena i na tom aktu. To posebice u dijelu kojim je odlučivano o pravu nastupa Dore Ćosić. Osim toga, taj akt po svojoj naravi čini bitan, premda nužno ne i odlučujući, akt za održavanje prvenstva jer to ovisi o njegovom sadržaju.

Samo zbog toga i samo zbog, gore opisanog, formalnopravnog aspekta koji se odnosi na taj akt Vijeće je prihvatilo zahtjev podnositelja i ukinulo pobijanu odluku.

U ponovnom postupku odlučivanja o zahtjevu podnositelja valjalo bi otkloniti ovaj nedostatak na način da se jasno i nedvojbeno prezentira akt o sustavu pojedinačnih natjecanja do kraja 2020. koji je donio IOHSTS-a, odnosno da se dokaže i prezentira njegov sadržaj.

U odnosu na Odluku od 30. studenoga 2020:

Pobijanom su odlukom odbijeni zahtjevi podnositelja za poništenjem i podredno prekidom HEP Superlige i 1. Hrvatske lige za muškarce i žene u sezoni 2020/21. Tom je odlukom u bitnome zaključeno da IO ne može ocjenjivati epidemiološku situaciju u Varaždinskoj županiji te o pravilnosti stava Natjecateljske komisije smatrajući da iz odluke Stožera ne bi proizlazila zabrana natjecanja u stolnom tenisu. Nadalje se otklanja bilo kakova mogućnost da bi se podnositelj zahtjeva prisilio na odigravanje utakmica u razdoblju od 21-22. studenoga 2020. jer da tome nije tako i da savez ne može nikoga prisiliti na nešto te se dodaje da održavanje navedenog natjecanja nije bilo zabranjeno. U pobijanoj odluci se daje i obrazloženje o nepostojanju propisa ili odluka kojim bi PCR test bio preduvjet održavanja takmičenja.

U zahtjevu podnositelj u bitnome osporava odluku navodeći ono što je iznio u svom zahtjevu povodom kojega je odluka donesena pri čemu se posebno osvrće na tvrdnju o tome da je prisiljen odigrati već navedene utakmice, da Covid-19 Protokol nije pravilno donesen, da ne poznaje PCR test i da je stolni tenis kontaktni sport radi čega da je odlukom Stožera zabranjeno odigravanje utakmica u tom sportu kao i održavanje treninga u zatvorenim prostorima. Ukazuje i na tvrdnju da se jedan od sudionika natjecanja zarazio na susretu HEP Superlige.

U svom zahtjevu povodom kojega je donesena pobijana odluka podnositelj je kao razloge istoga navodio uopćeno stanje zaraženosti u tom trenutku u Varaždinskoj županiji, odluku Stožera prema kojoj se natjecanja u stolnom tenisu zabranjuju te tvrdnju da je prisiljen odigrati navedene utakmice. Još je i navodio da mu je određeni broj igrača u samoizolaciji ili tek izašao iz nje.

U odgovoru na zahtjev HSTS se istom protivi u bitnome navodeći da je održavanje natjecanja dopušteno odlukom Stožera te dostavlja i mišljenja nadležnih tijela o dopustivosti natjecanja. Odriče mogućnost da bi podnositelj bio prisiljen odigrati utakmice jer je njihovo odigravanje bilo dopustivo. Daje svoje tumačenje o tome zbog čega stolni tenis nije kontaktni sport.

Sagledavajući, kako je već više puta istaknuto u ovoj odluci, oba zahtjeva u njihovoj jedinstvenosti valja primijetiti da podnositelj u ovom zahtjevu opet izlazi izvan okvira razloga iz zahtjeva za poništenje, podredno prekid osporavajući Covid-19 Protokol u njegovom formalnom i materijalnom aspektu te posebno naglašavajući potrebu PCR testa te dostavlja i mišljenja epidemiologa kao i podatak o zaraženosti jednog od natjecatelja upravo na natjecanju.

Pobijana odluka nije mogla dati obrazloženje na one navode i razloge koji nisu istaknuti u zahtjevu o kojem se odlučivalo, premda se osvrnula na PCR test. Ne ulazeći u detalje, Vijeće upućuje podnositelja na ranije obrazloženje glede Covid-19 Protokola, premda taj razlog nije izričito istaknuo u zahtjevu za poništenje, odnosno prekid.

Vijeće o zahtjevu odlučuje na temelju akata koji su bili na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva i situacije koja je tada bila postojeća. Tu se prvenstveno misli na akte Stožera. Naime, svima je poznato da se odluke Stožera često mijenjaju ovisno o situaciji s pandemijom, pa je i sada na snazi ponešto drugačija regulacija koja se inače tijekom vremena i mijenjala o čemu govore i odluke Stožera koje su dostavljali podnositelj i HSTS. O kasnijoj ili budućoj problematici Vijeće ne može odlučivati jer se niti zahtjev za poništenje prvenstva nužno i vremenski ne odnosi na nju. Neka kasnija regulacija je podložna mogućem daljnjem podnošenju zahtjeva istog ili sličnog sadržaja.

Odlukom Stožera od 20. studenoga o izmjeni i dopuni Odluke o uvođenju nužnih epidemioloških mjera za područje Varaždinske županije od 20. studenoga 2020. bila je propisana, između ostaloga, privremena obustava sportskih natjecanja i organiziranih treninga u sportovima u kojima dolazi do fizičkog kontakta (nogomet, rukomet, košarka i sl) te privremena obustava korištenja sportskih terena, sportskih centara i rekreacijskih centara za sportove i aktivnosti u kojima dolazi do fizičkog kontakta (nogomet, rukomet, košarka i sl.).

Prije svega valja naznačiti da Vijeće ne može tumačiti i davati mišljenje o tome je li neka sportska aktivnost kontaktna ili bezkontaktna jer za to nije niti ovlašteno, a niti posjeduje posebna i stručna znanja o uvjetima takve distinkcije. Međutim, ono što Vijeće može, a i mora dati, jer odlučuje o zahtjevu, jest pravno tumačenje odluke Stožera pa time i svoju odluku o tome. Pravna doktrina poznaje više načina tumačenja propisa. U ovom slučaju Vijeće je primijenilo teleološko tumačenje kao jedino moguće. Činjenica jest da odluka Stožera, posebice u primjeričnom nabranjanju sportova, dodajući pri tome i slične sportove nije posve jasna. Zato i jest potrebno njezino tumačenje. Prvo valja ukazati da u takvom nabranjanju stolni tenis nije izričito naveden. Iz toga se daje zaključiti da ga Stožer kao takvog nije niti htio posebno istaknuti. Drugo, pobrojani sportovi su nedvojbeno grupni sportovi u kojima dolazi do fizičkog kontakta igrača. Iz ovoga bi proizlazilo da je Stožer imao u vidu upravo sportove u kojima naglašeno dolazi do fizičkog kontakta. Stoga je pravni zaključak ovoga Vijeća da stolni tenis ne potpada pod odluku Stožera.

U vrijeme održavanja spornih utakmica na snazi je bila upravo navedena odluka Stožera, pa su, prema već izloženom, pravnom zaključku ovoga Vijeća te utakmice mogle biti odigrane. Stoga otpada razlog koji navodi podnositelj u vidu prisile na odigravanje tih utakmica.

U odnosu na razlog nemogućnosti treniranja s obzirom na odluku Stožera i u vrijeme njezinog trajanja isto je kao i sa natjecanjima pa taj razlog, kraj iznesenoga, nije potrebno posebno razlagati.

Ovo Vijeće pri odlučivanju polazi jedino od odluka Stožera kao jedinog mjerodavnog tijela za donošenje određenih mjera vezanih uz pandemiju. Stoga formalno nije moglo cijeniti dostavljena osobna mišljenja pojedinih epidemiologa uvažavajući pri tome njihovo pravo na mišljenje i njihovo stručno znanje.

U odnosu na potrebu PCR testiranja, premda nije iznesena kao razlog u zahtjevu povodom kojeg je donesena pobijana odluka, ovo Vijeće prihvaća zaključke iz pobijane odluke kao jasne i logične.

Ostali navodi podnositelja nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

Stoga je u odnosu na ovu odluku valjalo zahtjev podnositelja odbiti i istu potvrditi.

Odluka iz točke III. izreke temelji se na odredbi čl. 3. Odluke o troškovima postupka pred Vijećem sportske arbitraže HOO (NN 72/99. i 11/15.), prema kojoj će se na zahtjev stranke koja je uspjela u postupku odrediti naknada troškova postupka na teret suprotne strane uz odgovarajuću primjenu ZPP-a. Pri odlučivanju su dakako bili uzeti u obzir i oni podnesci za koje je naknada zatražena i oni podnesci koji su bili potrebni za odlučivanje.

Podnositelju je priznat trošak pristojbe od 8.000,00 kuna. Podnositelj nije zatražio trošak za sastavljanje zahtjeva i dopunu zahtjeva. Podnositelju nije priznat trošak podneska od 1. travnja 2021. jer nije bio potreban za odlučivanje u ovom postupku. Podnositelj nije zatražio trošak za sastav podneska od 4. lipnja 2021.

Kako je podnositelj zahtjevom uspio sa 50%, tako mu je na ime troškova dosuđen iznos od 4.000,00 kuna na ime plaćene pristojbe.

HSTS za svoje podneske nije zatražio troškove.

Predsjednik I: Stalnog vijeća Sportske arbitraže HOO
Mr. sc. Dražen Jakovina, dipl. iur.

Član vijeća
prof.dr.sc. Igor Gluha, dipl. iur.

Član vijeća
Janjko Grlić, dipl. iur.

Tajnica vijeća
mr.sc. Petra Pocrnić Perica, dipl. iur.